

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almenyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SIDSTE NYT.

TIDSSKRIFT FOR SORANERE.

Nr. 2.

15. Oktober 1915.

3. Aarg.

Med højt Humør —

Med højt Humør
i Medvindsbør

Udgået fra Landsarkivet
for Sjællands Bibliotek

jeg stryger ud af Havnen.
Og Søen er saa dejlig frisk,
jeg sejler ud og fanger Fisk:
Mig Bølgen ta'r i Favnen!

Og Havet er saa stort og frit,
det kender mig, det kender mit,
ja Havet er min Ven.
Saa fisker jeg da Dagen lang
og synger glad min Fiskersang
og sejler hjem igen.

Og sejler hjem ved Aftenstid,
ja, sejler hjem og faar en Bid
af Mutters varme Mad.
For Søen den gi'r Appetit
og stegte Sild med Akvavit,
det gør en Fisker glad.

Sommeren 1915.

Freddy.

Filmens Konge.

—o—

* Hun var atten Aar, en lille nervøs Skabning, tynd som en Spadserestok, med store, runde Øjne, som om Verden overraskede hende. — Den Mand, hendes Forældre havde udpeget som hendes Livsledsager, var op mod de tredive, engelsk af Ydre og lang som et ondt Aar. Han stammede! — Hun hed Stefanie, et Ord, som han ikke kunde sige, om det gjaldt hans Liv. Det blev aldrig til andet end Ste. . Ste. . Ste! Undertiden søgte han at snyde sig fra Resten ved at kysse hende; men da snoede hun sig altid bort. — Thi Stefanie elskede en anden. Hun havde set denne anden — snart højt til Hest, snart ved Flyvemaskinens Rat eller paa Havets Bund. En Gang saa hun ham springe ud fra fjerde Sal, en anden Gang overværede hun en Dynamit-sprængning, der fintfordelte ham i flere hundrede Stykker. Tre Dage efter var han en vis Fyrste af Mauritanien, der kun levede for sine Undersaaters Vel og blev elsket ulykkeligt af en fattig Pige fra Bjergene. — Han hed Petersen-Høgh og spillede Helte-rollerne i Kinografen.

Jo oftere Stefanie saa dette Ideal, jo mere Afsky fik hun for sin stammende Fæstemand, og en Aften efter at hun havde set ham redde et Barn ud af et brændende Hus, skrev hun:

„En Kvinde, der ligger for deres Fødder i dybeste Beundring for Deres Talent, beder om en Samtale.“

Stefanie.

Efterskrift: Gud, hvor jeg skammer mig!

Otte Dage efter gik hun til sit første Stævnemøde.

Han ventede hende paa et Hjørne, iført lang Figurfrakke, høj Hat og faste Gamascher. I Haanden holdt han en guld-knappet Stok. Hun saa ham i gylden Taage. Hun hørte sin egen Stemme fjærnt og uvirkeligt, da hun sagde:

„Hvad maa De tro om mig, Hr. Høgh!“,

„Aa!“ sa'e han venligt, „De—De æ saa a—a—almindeligt, at u—u—unge P—ier fo—fo—for—el—elsker se—se—sig i me—mig!“

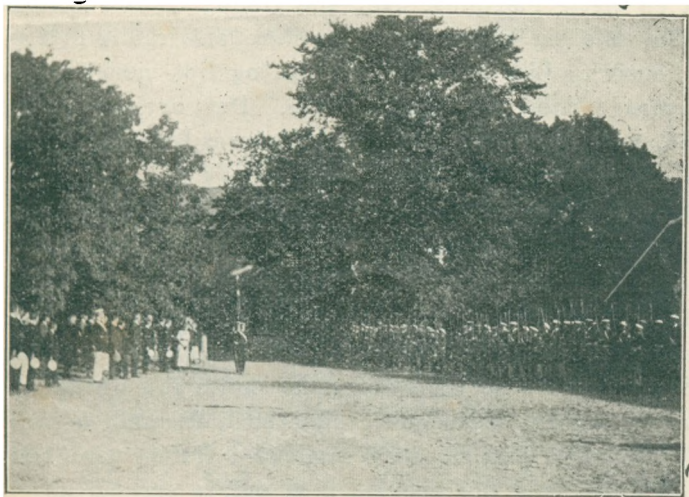
Hun saa op med et Blik som et saaret Dyrs, gjorde om-

kring og flygtede. Han stammede — endnu værre end Fæstemanden! — — —

Hun saa ham nogle Dage efter i Pragtfilmen: „En Kvindes Hjerte.“ Med Revolveren i Haanden befriede han en ung Kvinde fra de skumle Banditter.

„Det koster Dem Deres Liv, hvis de rører denne Kvinde!“

Hvor stod han mandigt og udslyngede disse Ord. Alle Hjærter bankede, undtagen Stefanie's. Hun tænkte paa, hvor frygteligt, det Ord vilde lyde, hvis det var i Virkeligheden.

Soldaterkorpsets Efteraarssæson.

— o —

Dette Efteraars Vejrlig har haft noget eget ved sig. Just, som vi var inde i en varm og tør Periode, kom pludselig Overgangen til Kulde og Regn. Ja! Kulde. Hvor har det flere Gange været koldt! Men Korpset har virkelig været heldigt. Den 29de August, da første Tur foregik, var ganske vist kold og endte med lidt Støvregn, saa vi troede, det var 29de Oktober, men alt som vi nærmede os Sportsfesten d. 5te September, tiltog Temperaturen mærkeligt, og paa selve Dagen kunde „de gamle Soranere“, som

var placerede paa Badebroen, opleve at blive stegte af Solens Straaler, saa at enkelte ligefrem fik for meget. Det var ogsaa ellers en stolt Dag, baade med Hensyn til Roning, Svømning og den frivillige Kæntring, som af de mere naive Tilskuere blev opfattet som „virkelig“, og ligefrem gjorde dem lidt nervøse. „Soransk Samfund“ har bagefter officielt udtalt sin Tak — og vi siger saa mange Tak for de rare Præmier.

Den 12te September styrede vi i mange Baade over til den anden Side, atter begunstigede af det bedste Vejr. Det var Patrouilleøvelser, som skulde foretages, men der blev dog baade Tid til at faa taget et udmærket samlet Billede af Korpset, og at faa en rigtig Fægtning, hvor 4de Deling trods sin ringe Uddannelse viste sig istand til at præstere en virkelig helt anstændig „Offensiv“. Lidt sent blev det jo, og lidt mørkt var det, da vi passerede Søen for Hjemgaaende. Det er under saadanne Forhold, man maa stole paa vore Soraneres Duelighed paa Søen, og alt gik da ogsaa vel denne Gang.

Hvor der blev arbejdet fra d. 20de til d. 25de. Alle maatte vi slide, men vi fik ogsaa Ros for vore Anstrængelser. Og saa oprandt altsaa det store Øjeblik d. 25de Kl. 12¹/₄, da Korpset stillede for at paabegynde den store Tur. Det maa erkendes, at saadan en Udflugt byder mange Fordele. Dette, at være slupne helt løs fra de vante Omgivelser, at skulle ind og ud af Jernbanevogne, passere fremmede Steder med Anstand, holde Fægtning i fremmed Terræn, sove samlede i Halm, være sammen i over et Døgn med det ene Maal, at opføre sig saa nogenlunde militærisk, alt er foruden at være fornøjeligt ogsaa meget lærerigt. Her skal kun fremdrages to Momenter. Først og fremmest det højtidelige Øjeblik, da vi, opstillede i den indre Borggaard paa Fuirendal paa Hans Majestæt Kong Christian Xs Fødselsdag, sang:

Herrernes Herre, mægtig og stor!
Nu for Kong Christian vi beder i Kor:
Danmark til Ære
Hans Navn uplettet være!
Styrk ham til Værn for Folkets Frihed i Nord!

Øg saa Hjemkomsten, da vi marcherede frem foran Skolens

Hovedbygning gennem en Mur af Tilskuere, militære og civile. Stoltere Indmarch har vi ikke nogensinde foretaget.

Saa er der kun den sidste „lille“ Dag tilbage at berette om. De smaa Dage er nu ikke de daarligste; i Reglen morer Deltagerne sig allerbedst paa dem. Der var en munter Stemning hele Tiden d. 10de Oktober, og der blev præsteret gode Ting, baade i Terrænløb, Cykleløb og Stafetløb. Der blev da ogsaa uddelt gode Præmier. Den største Begivenhed indtraf dog maa-ske under Gennemsøgningen af Søskoven, da en veritabel Ræv viste sig foran Kæden. Det maa nu ogsaa være et dejligt Sted for en Ræv at færdes. Udenfor paa Markerne Harer og Fasaner, nedenfor i Strandkanten de dejlige fede Ænder. Skade, at vi saadan skulde forstyrre Dig, Du Skovens sidste ordentlige Rovdyr!

L.

Frokostfrikvarter.

—o—

Hvem gi'r Mad? Hvem gi'r Mad?
Hvem gør en Alumne glad?
Thi sove, drikke, æde
er Alumnens største Glæde.

Klokken er 9³⁰. Den elektriske Klokke kimer, og man styrter hen til Spisesalen; modens man nu staar her og venter paa Hr. Nielsen, begynder Sulten at plage en. Man faar Kuldegysninger og Feber og fantaserer om et forjætted Land, der flyder med Mælk og Honning og Æggemad — og — —

I dette Øjeblik viser Hr. Nielsen sig og aabner Spisesalsdøren, der sørgmodig fløjter sin Morgensang.

Med bestialsk Grusomhed styrter man sig over Bollerne og vælter i det samme Hr. Nielsen, der bagefter grædende gaar ud fra Spisesalen. Naar man saa har byttet og ganske fredelig ligger nede i Akademihaven og søger efter de sidste Brødkrummer, faar man pludselig et Par Slag over „Begyndelsen“, og naar man saa med gnavent Ansigt og spirende Overskæg vender sig om, ser man en „kær“ Lærer betragte ens Madpapir (godt han kun betragter det, thi jeg opdagede nu, at der ligger 2 Krummer

henne i et Hjørne). Efter nogle høflige Ord fjærner man sig, og senere fik jeg at vide, at han havde troet, det var en Bog, jeg læste i; men tænk, da jeg skal til at spise mine Krummer, opdager jeg, at det var et Par smaa Søm, og jeg spiser i Reglen ikke Søm, thi, som et vittigt Hoved bemærker, det sømmer sig ikke.

ALUMNUS.

Petersens Genvordigheder.

—o—

Man har været „oppe“ i et Fag, f. Eks. Historie. Ved du egentlig, hvad det vil sige at være oppe? Man klarer sig jævnt skidt, fordi man har snorksovet i den foregaaende Dags Læsetid; dernæst sidder man mageligt, for saa vidt man kan sidde mageligt paa en Skolebænk, og nyder Livet, medens man tænker paa alt andet end at være dydig og høre efter. Egentlig skulde man læse Fransk nu; men da Manden, der sidder paa Bænken foran, er fraværende, saa man ikke kan faa ham til at „sidde for“, maa man indskrænke sig til, at jage en Knappenaal ind i sin Sidemandes Unævnelige. Sidemanden, der er Søn af en Læge, sidder i en blandet Dødsangst for Blodforgiftning, da (Knappenaalen er rusten), og for at komme op.

Da ringer Klokken endelig, og man styrter ud forfulgt af Sidemanden, der bærer een med alle de Skældsord, som han i Øjeblikket kan finde paa. —

Nede ved Spisesalen staar nogle 4. Klasser og forhandler om, hvem der skal „bytte“ med Hr. Jul-Mortensen, der pludselig har faaet Smag paa Alumnebolle. Efter at Frokosten er spist, trækker man sig tilbage til Noksagt ovre i Gaarden, for der at faa læst sine franske Gloser. Der træffer man et udsøgt Selskab, alle ivrigt læsende, og hver Gang Døren gaar op, „dækkes“ Bøgerne af Frygt for, at en eller anden „kær“ Lærer skulde have opserveret Generalforsamlingen derovre. Efter 5 Minutters Kamp med sin Samvittighed om, hvor meget man, i Tilfælde af at blive spurgt skulde opgive at have læst paa disse forbistrede Gloser, begiver man sig op til Klassen, hvor et Antal blege Individer venter en frygtindgydende Lærer med Angst.

BOBY.

Fra Crichetkampen.

—o—

Crichetholdets Fører, Hr. Tage Birch, beder os meddele:

Efter Træning og Prøve blev følgende 22 Spillere udtaget:

G. Marquard, K. Ingerslev, K. Krogh, E. Hansen, E. Pedersen, T. Klein, P. Suhr Henriksen, G. Dalsgaard, H. Brøndkjær, T. Kærsgaard, V. Kjær, E. Christensen, E. Marquard, J. Hansen, G. Hansen, T. Dahl, Aa. Høfler, N. Dahl, J. Teilmann, Valentiner, O. Hansen, O. Schjødt Hansen.

Fra Udtagningskampene.

III mod I+II. III vandt med 9 Points og 8 staaende Gærder.

IV mod III. IV vandt med 1 Halvleg og 32 Points. Den endelige Kamp vil antagelig slutte i denne Uge. I Nr. 3 Referat af den endelige Kamp.

Blandet Nyt.

—o—

Løsningen paa Præmiegaaden i Nr. 1 var „Bøgholm“. Der indkom 20 Løsninger, hvoraf 17 var rigtige. 1ste Præmie tilfaldt Esben Christensen; 2den Præmie tilfaldt S. Schrader; 3die Præmie tilfaldt T. Waarst; 4de, 5te, 6te, 7nde og 8nde henholdsvis Borch, Ejnar Hansen, E. B. Clausen, O. Andersen, M. Tvede Jacobsen, K. F. Ulrich.

Præmierne kan afhentes Lørdag d. 16. ds. Kl. 12¹⁰, Kammer Nr. 15.

Efter Efteraarsferien begynder Opkrævningen for Oktober Kvartal. **Husk** at betale.

Alumner!

Tag efter Oktoberferien 50 Øre med og aflever dem til din Privatpræceptor, og du vil derved undgaa at komme til at betale af dine Ugepenge. Tilladelse er indhentet. Rød.

Annøncer.

Sløjdundervisning

— Almuestil—Dragestil—Tarso. —

Fru Telegrafist *Møller.*

Kinografen.

◆◆◆ INDIANER-BRUDEN. ◆◆◆

En dansk Piges Æventyr hinsides Atlanten. (Det er denne Film, som er udført af Cowboyen Jach Joyse og ægte Indianere og Cowboys fra hans Cirkus).

Ekstranummer:

Den **skønne** Ubekendte.
Meget morsomt.

Ferrin

er det bedste

Middel

til at give

Kræfter.

Faas med Brugsanvisning paa Apothekerne.

Skrædermester
V. Nielsen
ved Postgaarden.

Anbefaler sig for Elc-
verne med Dagligdrag-
ter, Gallauniformer og
Kasketter til billige Pri-
ser. Garanti for god Pas-
ning. *Reparationer ud-
føres hurtigt, godt og bil-
ligt.*

Husk

Skrædermester
V. Nielsen v. Postgaarden.
Tlf. 258.

Redaktion og Ekspedition: Sorø Akademi.